

Moje první opravdová 24hodinovka

Ani ne 2 týdny po padesátce absolvované ve Švýcarském Yverdonu už jsem zase šmajdal a zase ve Švýcarsku, a tentokrát jsem vytáhl podstatně těžší kalibr - 24hodinovku ve švýcarském Vallorbe, které jsem se zúčastnil společně se zkušenějším, i když mladším Romanem Psůtkou z Domažlic.

A poprvé v životě jsem ji ušel! Výkon 129740m sice nepatří mezi špičkové profesionální, ale já jsem s ním byl spokojen, a to si ještě troufám říct, že tam byly velké rezervy. Především proto, že jsme neměli nikoho na občerstvování, a když musí člověk každé 3km zastavit, aby se aspoň napil, s přibývajícími kilometry se hůře a hůře zase rozchází. Taky přes noc se nám veškeré nápoje staly ledovými a přežili jsme jen díky tomu, že nám kamarádi z doprovodu ruské chodkyně alespoň podali teplý čaj, ovesnou kaši a vařené brambory.

Ráno už jsme spíše jen byli rádi, že jsme ještě naživu a dělali jsme stále větší a větší přestávky. Ta před posledním okruhem byla snad hodinová...

Dalším problémem byla značně kopcovitá trať, bylo tam např. cca 100metrové stoupání se sklonem větším než je na Brandýse známá Podolánka, to jsem absolvoval více než 40x! A dolů to bylo pochopitelně ještě horší než nahoru.

Roman po několika okruzích pochopil, že za těchto podmínek nelze lámat rekordy, a také se ještě zcela nedal dohromady po 28hodinovce absolvované zhruba před měsícem, takže s více přestávkami než já si odpochoval aspoň 120464m.

8.10.2007